

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἔν. ἑλλ. δι. 8
Ἔν. τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς. Ὁφείλουσι
δὲ οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΙΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἑπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκά ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἑπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἐπανταγῶν διεσπαρμένων Ἑπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

18 Ἰουλίου

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ῥωμουνικοῦ προξενείου. — Ὁ μητρο-
πολίτης εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων. — Τὸ μουντζούρω-
μα τοῦ προξενείου. — Ἀπουσία ἑλλήνων προξένου.
— Ἡ μάχη τῶν Δολιανῶν. — Στρατὸς πυροβολῶν
κατὰ γυναικῶν. — Τὰ βίβανα τῶν ἀτυχῶν κατοί-
κων. — Ἐλεος Μεγαλειότητος Σουλτὰν Χαμητ ὁ
πρὸς τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν κατοίκων, διότι ἀδίκως
τυραννοῦνται. — Τὰ κατορθώματα τοῦ Ἀβδουρχ-
μάν. — Φοβερὰ!

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 12 τρέχοντος ἐγέν-
ετο ἐπίσημως τὰ ἐγκαίνια τοῦ Προπαγανδικοῦ
Ῥωμουνικοῦ προξενείου, τοῦ ἐγκατασταθέντος
μετὰ πολλῶν κόπων εἰς τὴν οἰκίαν Καραμέτα.

Προσκληθέντες παρίσταντο οἱ κ.κ. Πρόξενος
ἔκων Δυνάμειον μετὰ τῶν διερχομένων τῶν καὶ
ἐπιστήμῃ στολῇ, ἐκτός τοῦ τῆς Ἑλλάδος κ.
Μπέτσου μὴ προσκληθέντος. Πυρετώδης κίνη-
σις ἐπεκράτει πρὸ ἐβδομάδος πρὸς καλλωπισμὸν
καὶ χρωματισμὸν τῆς Τουρκικῆς οἰκίας, ὅπως
παρουσίῃ αὐτὴν ὁ Βαδεάνος ὡς Προξενικὸν
μέγαρον, ἀφοῦ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ φίλος του καὶ
γαμβρὸς τῆς περιβοήτου Μπουζάκενας τὸν πε-
ριπαίει δηλώσας, ὅτι θὰ τῷ χάριση τὸ σαρ-
βάλόν του δηλ. τὴν ἐκ δύο δωμάτων συγκε-
κλιμένην καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τῶν Μήτση-Μπα-
ρέων κειμένην οἰκίαν του. Ὁ ἀτυχὴς Λαζαρέ-
σιος ἐπέμεινε νὰ πληρώσῃ διὰ τῆς ζωῆς του
τὰς κομικὰς ἐκείνας ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ με-
γάρου (:) τοῦ Ῥωμουνίζοντος ἱατροῦ Βασιλάκη,
τοῦ γαμβροῦ τῆς Κας Μπουζάκενας καὶ πα-
λαιῆς καραμπίνας τοῦ Μαργαρίτη.

Καὶ ἦσαν τὰ πάντα ἑτοιμα καὶ ὁ θυρεὸς
ἐκείνων προεκάλει τὸν θαυμασμὸν τῶν διαβα-
σῶν, καὶ ὁ ποικιλόχρως ἱστός τῆς σημαίας
αὐτοῦ ὀλοκαίνουργος, καὶ ὁ πελώριος ἀλθανὸς
καθίσας, σείων τὴν φουστάνιλλαν του, περιέ-
τρεψε καθίδρως πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀπαραιτήτων
παραγῶν καὶ γλυκυμάτων. Μείρα ὅμως κακῇ
περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς Κυριακῆς εὐρίθηναν
ὁ θυρεὸς καὶ ἡ αὐλόθυρα τοῦ προξενείου δεινῶς
μουντζουρωμένα καὶ ὑποκριτικῇ ἀγανάκτησις κα-
τέλαβε τὸν ἀξιοτίμον Βαδεάνον ἐπὶ τῷ ἀνο-
κυρῷ ῥαγμάτι· λέγομεν ὑποκριτικῇ διότι ὑπάρ-
χον ὑπόνοιαι ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἐξεπίτη-
δες ὑπὸ ἀνθρώπων αισθωμένων ἐπὶ τούτῳ· ὁ δὲ
λόγος εἶναι ἀπλούστατος: Νὰ βάλουν εἰς τὸ
ῥαγὶ ὁ Βαδεάνος καὶ ὁ ἀγαπητὸς του φίλος ἀρ-
χιστονόμος κανέν θύμα. Ἐμῆθε μόνον ὅτι
ἐκράτησαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν γείτονα τοῦ
κ.κ. προξένου φούρνερην καὶ ἀνέκριναν μερικὸς
ἀνυπόπαιδας. Πρῶτος πρῶτος ἀφίκετο ἐπωχού-
μενος ὁ γηραιὸς Μιλελίρης μετὰ τοῦ προσωπικοῦ
τοῦ Ἰταλικοῦ προξενείου καὶ τῶν μαστόρων
τῆς Ἰταλικῆς χειρωνακτικῆς σχολῆς κατὰ
τὴν ἡμέραν δὲ ὁ Βαλῆς καὶ ὁ Στρατιωτικὸς δι-
καστὴς καὶ οἱ ἄλλοι πρόξενoi.

Ἐκπλήξιν ὅμως καὶ δυσθυμίαν προεκάλεσεν

ἡ παρουσία τοῦ Μητροπολίτου μας, παρακλη-
θέντος ὑπὸ τοῦ κ. Βαδεάνου ὅπως αὐτοπροσώ-
πως παραστῇ εἰς τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν τῶν
ἐγκαίνιων τῆς προπαγανδικῆς σημαίας. Ὁ γέ-
ρων Σωφρόνιος εἶτε λαβὼν διαταγὰς εἶτε αὐτο-
βούλως προέβη εἰς πρᾶξιν ὅζουσαν ἀναχρονισμοῦ
διότι εἶναι λίαν ἐπικίνδυνον σήμερον νὰ θέσωμεν
τὸν ἐθνισμόν μας ὑπὸ τὰς ὀρθόδοξους ἡμῶν
χριστιανικὰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις. Δὲν ἦτο ἀ-
ξιοπρεπέστερον καὶ φρονιμώτερον νὰ στείλῃ ὁ
μητροπολίτης ἀρχιμανδρίτην τινα ἢ πρωτοσύγ-
γελον ὅπως τὸν ἀντικαταστήσῃ; Ποῖον ὑπῆγε
νὰ τιμῇ διὰ τῆς παρουσίας του; τὸν ἀκατα-
λόγιστον Βαδεάνον ἢ τὴν προπαγανδικὴν πολι-
τικὴν τῆς Κυβερνήσεώς του; Ὑπὸ φλέγοντα
ἥλιον ἀνυψώθη ἐπὶ τέλους ἡ Ῥωμουνικὴ σημαία
καὶ ἡ τελετὴ ὁμοιάζε μᾶλλον πρὸς νεκρώσιμον
ἀκολουθίαν, τῶν πάντων—ἐκτός τοῦ κυρίου Μι-
λελίρη—ἀνυπομύνως ἀναμενόντων νὰ λήξῃ ἡ ἀ-
νιὰ αὐτῆς τελετῆς. Ἐπὶ τέλους προσεφέρθησαν
τ' ἀναπόσπαστα σεμνιότητι καὶ οἱ καμπανίται
οἶνοι. Ὁ κύριος Μπουκέλος ὀλοπόφυρος καὶ
ἀσθμαίνων προσέφερε εἰς τοὺς κεκλημένους του
σαμπάνιν παροτρύνων τοὺς κ.κ. Προξένους νὰ
πίουν καὶ 2ον καὶ 3ον καὶ 4ον ποτήριον· αἱ
ἱεστίαι του ὅμως ἦσαν μάταιαι, διότι οἱ κ.κ.
Πρόξενoi εἶχον ἀρκετὸν πνεῦμα καὶ δὲν τοῖς ἐ-
χρειάζετο καὶ οἰνόπνευμα. Ὡς κατακλιθεὶς τῆς
τελετῆς ἐθεώρησεν ἀξιοπρεπὲς ὁ κ. Βαδεάνος νὰ
καλέσῃ καὶ τὸν χιμπαντζῆν Μανάνικα τὸν φω-
τογράφον Κουτσόβλαχον ὅπως φωτογραφῇ ἐν
συμπλέγματι τοὺς κεκλημένους του.

Οὕτως ἐλήξεν ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ
Ῥωμουνικοῦ προπαγανδικοῦ προξενείου. Ἐκτός
τοῦ Βαλῆ καὶ τῶν κ.κ. Προξένων παρίσταντο
μόνον καὶ ὀκτώ (ἀριθ. 8) Κουτσόβλαχοι ἀγω-
γιᾶται, ἀγνώστου προελεύσεως καὶ εἰς Κρουσο-
βίτης χρυσοχόος ἐργαζόμενος ἐνταῦθα. Οἱ Βλα-
χοδάσκαλοι καὶ ὁ Πορφυραῖσχος μετέβησαν ἀρ-
γότερα συνοδεύοντες τὴν δεσποινίδα Ἰουλίαν
Φραντσολέσκου διδασκάλισσαν, τὴν γηραιὰν
δεσποινίδα Σκρόπ, οἰκοδιδάσκαλον τοῦ κ. Τζέ-
τζου καὶ τὴν κυρίαν Τσεκαρίνη· αἱ κυρίαι αὐ-
ταὶ ἀντιπροσώπευσαν τὸ ὠραῖον φύλλον τῆς Ἰ-
ταλικῆς καὶ Ῥωμουνικῆς παροικίας (!).

Μίθετε τὰ νεώτερα διὰ τὰ πολυθρόνητα
Δολιανὰ· προχθὲς Σάββατον τὸ πρῶν λαβόντες
ἐνίσχυσιν πυρσοστέραν οἱ ζαπτιέδες, μυλιαζή-
μηδες καὶ τσαουσάδες ἤρχισαν τὸν πραγματι-
κὸν πόλεμον μετὰ τὰς γυναῖκας, ὅστις διήρκεσεν
ἀπὸ τὰς 3 τὸ πρῶν ἕως τὰς 9 1/2 τὸ βράδυ.
Ἰδοὺ πῶς ἤρχισεν, ἐκεῖνοι ὑπῆγον νὰ ἀρπάσωσι
τὰ δεμάτια ἀπὸ τὰ ἀλώνια· βλέπουσαι αἱ γυ-
ναῖκες τὸ τοιοῦτον ἔτρεξαν ἀμέσως κατ' ἐπάνω
των. Εἶτα οὗτοι ἤρχισαν καὶ ἐκτύπων τόσον
δυνατὰ ὥστε σχεδὸν ἀφῆκαν δύο νεκράς· τότε
ἤρχισαν αἱ φωναὶ τῶν γυναικῶν τρομεραί, ἐκτυ-
πήθη ἡ καμπάνα καὶ ἐσυνέχθησαν πολλαὶ γυ-
ναῖκες καὶ ἤρχισεν πλέον ὁ καθ' ἑαυτὸ πόλεμος
μετὰ τὰς πέτρας καὶ μετὰ τὰ ὄπλα· μία σφαῖρα
ἐκτύπησεν εἰς τὸ παλκόνι τοῦ Μελανίδη, ἥτις
μόλις διεπέρασε τὰ φορέματα μιᾶς νεονύμφου,
ἦν εὐτυχῶς δὲν ἐβλάψε. Λυσσώδης πόλεμος ἐ-
γένετο ὥστε ἀπὸ τὰ Ρεβένια Ἄνω καὶ Κάτω
ἐφθασαν εἰς Δολιανὰ ἵνα ἴδωσι πόσοι θάνατοι
συνέβησαν· ἐνθὺ δὲ ἐγένετο ὁ πόλεμος αὐτὸς αὐ-
τὸς ἔξω τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἔτρεξαν ἄλλοι
κατὰ τοῦ Παρθεναγωγείου ἵνα ἔμβωσι καὶ ἀτι-
μάσωσιν· εὐτυχῶς ἐπρόλαβον καὶ ἐκλείσθησαν

διδασκάλισσαι καὶ μαθήτριάι· τότε ἔτρεξαν εἰς
τὸ Σχολεῖον καὶ διὰ τῆς βίας παρέλαβον τοὺς
διδασκάλους ἵνα βοηθήσωσιν αὐτοὺς διὰ νὰ ἀ-
νοίξωσι τὸ Παρθεναγωγεῖον καὶ ἐπειδὴ ἀντεστά-
θησαν μὴ ἐρωτᾶς τί ξύλον ἔφαγον, τοῦ δὲ δυστυ-
χοῦς Παπαναστάση τοῦ ἐξεργίζωσαν τὴν γε-
νιᾶδα καὶ τὰ μαλλιά· ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησαν νὰ
σχίσουν τὴν θύραν παρὰ ἀτιμίας μεγάλας ἐφώ-
ναζον καὶ κατήντησαν γυμνοὶ ἄνευ ἐσωδράκων
νὰ παρουσιάζωνται ἔμπροσθεν τῶν γυναικῶν
καὶ κορασίων καὶ νὰ τοῖς φωνάζωσι τὰ αἰσχί-
στα. Ἐκ τούτου ἠναγκάσθησαν οἱ διδάσκαλοι
μετὰ μίαν ὥραν νὰ κλείσωσι τὸ σχολεῖον καὶ τὰ
παιδιὰ ἔτρεξαν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης καὶ ἡ-
δυνήθησαν πετροβολοῦντα νὰ δώσωσι περισσό-
τερον θόρυβον εἰς τὰς γυναῖκας. Τότε ἤρχισεν ὁ
τακτικὸς πλέον πόλεμος, ἐκεῖνοι μετὰ τὰ ὄπλα ἐ-
κείναι δὲ μετὰ τὰς πέτρας. Ἐκτυπήθησαν αἱ γυ-
ναῖκες ἀνηλεῶς, ἐσχίσθησαν κεφαλαί, ἐσπασαν
χεῖρας, πόδες, τρομερά, τρομερά! Ἀλλὰ δὲν
ἠδυνήθησαν νὰ ἀντισταθῶσι περισσότερον, διότι
ἡ Οἰκονόμινα ἔμεινε σχεδὸν νεκρὰ κάτω, ὡς
καὶ ἄλλαι δύο ἐπίσης σχεδὸν νεκραί. Ἐνθὺ δὲ
ἐγένετο τὸ τοιοῦτον ἄλλοι ἤρπασαν τρία κορί-
τσια καὶ τὰ παρεμέρισαν ἵνα ἀτιμάσωσιν αὐτά·
ἐπειδὴ ὅμως ἐφώναζαν δυνατὰ τὰ κορίτσια καὶ
αἱ γυναῖκες, ἔτρεξαν κατὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ζούμπας, ὁ
Θωμᾶς Παπαχρήστου καὶ ἕτεροι νὰ βοηθήσωσι
καὶ ἀπαλλάξωσι τὰ ἀθῶα ἀπὸ τοὺς τυράννους
καὶ τὰ ἐγλύτωσαν ἄγνωστον εἰς ποῖαν κατὰ-
στασιν. Οἱ ἄνω συνελήφθησαν ἀμέσως καὶ ἐδέ-
θησαν εἰς τὸν ἱστὸν τοῦ ἀλωνίου ὑπὸ τῶν στρα-
τιωτῶν ἐπὶ 24 ὥρας, ἔπειτα ὅμως ἠναγκάσθη-
σαν νὰ ὑποχωρήσωσι διότι ἔβλεπον πλέον ὡς
βροχὴ νὰ πίπτουν οἱ πετροβολισμοὶ ἀπὸ τὸ
χωρίον ὅλον καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ κονάκι των. Τὴν
νύκτα δὲ πλέον αἱ γυναῖκες αἱ κτυπημέναι ἐ-
κίνησαν δι' Ἰωάννινα. Ἄλλο ἐπεισόδιον τοῖς ἐ-
πεφυλάσσετο εἰς τὸν δρόμον. Εἰς τὴν θέσιν Νε-
γρῶδες ἀπαντῶσι τὸν Γιούσπασην μετὰ δώδεκα
ἄλλους οἵτινες θέτουν εἰς τὸ μέσον τὰς γυναῖ-
κας καὶ δὲν ἀφίνουσιν αὐτὰς νὰ προχωρήσωσι
κατ' οὐδένα τρόπον, παρὰ κατάρθωσαν νὰ δια-
φύγωσι μετὰ τὴν πρόφασιν ὀρκιζόμεναι ὅτι δὲν εἴ-
ναι ἀπὸ τὰ Δολιανὰ, παρὰ ἀπὸ Ἄνω Ρεβένια,
καὶ διὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν εἶπον ὅτι ἄλλαι ἐρ-
χονται, διὰ μαρτυρίαν δικῆς τινὸς, ἄλλαι διὰ
ψῆφια προικίων καὶ ἄλλαι ἀσθενεῖς δι' ἱατρούς.

Τέλος πάντων διέφυγον καὶ ἐνέμεινον ὅτι
πράγματι διέφυγον· ποῦ νὰ ἤξευρον. Μετὰ 2
ὥρας, εὐρίσκουσιν ἄλλο ἀπόσπασμα καὶ δὲν ἠδύ-
νηθησαν νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἀλήθειαν διότι εἶχε
φύξει πλέον καὶ τὰς εἶδαν κατακτυπημένας καὶ
ἤθελον νὰ τὰς γυρίσωσι ἀλλὰ δὲν τὸ κατάρθω-
σαν διότι ἦσαν στρατιῶται 6 καὶ διέφυγον αὐταὶ
ἦσαν πολλαί, 30 τὸν ἀριθμὸν. Ἐξω εἰς τὸ Μπε-
στούνι εὐρίσκουσιν ἄλλο ἀπόσπασμα ὅπερ μόνον
τὰς ἡρώτα τί συνέβη, πόσοι ἐφρονέθησαν καὶ
πόσοι αἰδοῦντο εἶχε τηλεγραφήσει εἰς ἀληθῆρας ἐκ
Ζιτζῆς ὅτι οἱ «Δολιαννῖτες» μετὰ ὅπλα γρά-
δες ἐκ τῶν παραθύρων κτυποῦν τὸν στρατὸν καὶ
ἐζήτουν βοήθειαν καὶ ἐνίσχυσιν καὶ διὰ τοῦτο
ἐπῆγαινον φαίνεται ἀποσπάσματα.

Ἄλλη κακὴ τύχη τὰς ἐπερίμενε· μόλις ἤλθον
οὐδεὶς ἤθελον νὰ δώσῃ συμβολὴν ἐκ τοῦ φόβου
καὶ μόναι των ἠναγκάσθησαν αἱ διδασκάλισσαι
νὰ πηγαίνωσιν εἰς τὸν Ἀρχιερέα ὃν δὲν εὗρον
διότι ἦτο εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ῥωμουνικοῦ Προ-
ξενείου· ὑπῆγον μετὰ εἰς τὰς 8, τὸ μεσημέρι

46

τὴν μετριοφροσύνην τῶν ἐπιζώντων ἀδελφῶν Βολονάση καὶ ὅτι ἴστανται πολὺ ὑψηλὰ ἢ ὥστε νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ διατριβογράφου οὐχ' ἦττον σεβόμενος τὴν ἀλήθειαν καὶ ἵνα καταδειχθῇ ἡ ἐμπλεὲς φθόνου ψυχὴ τοῦ διατριβογράφου ἀναφέρω τινὰ περὶ τῶν ἀδελφῶν Βολονάση. Ὁ οἶκος Βολονάση εἰς ἐκ τῶν παλαιῶν καλῶν τοῦ Ζαγορίου οἰκῶν, ὑπὸ τῆς ληστείας ἀπ' ἐνὸς καὶ ἀπ' ἑτέρου καταδρομῆς τῆς Ρουμ. Κυβερνήσεως ἀπώλεσε τὴν μεγάλην αὐτοῦ κτηματικὴν ἐν Βουκουρεστίῳ περιουσίαν. Ἀλλὰ διὰ τῆς φιλοπονίας τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀδελφῶν μακαρίτου Ἡλίου καὶ Νικολάου καὶ τοῦ ἐν Ζαγορίῳ ἱατροῦ ἀνέκτησε τὸ πρῶτον κλέος καὶ νῦν εἶνε εἰς τῶν πρῶτων τοῦ Ζαγορίου εὐ μένον ὑπὸ ἐποψίν πλούτου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸ πάντων διὰ τῆς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν πολλαπλῆς ἀρωγῆς. Ὅτε δὲ τὸ Σκαμνέλιον διήρχετο ἡμέρας πονηρὰς διὰ τῆς ἐν Βασαραβία ἀπωλείας τοῦ κτήματος Δοβροβένι, πάντες δὲ ἐκινεῖντο σπασμωδικῶς ἐν ἀσφαρί πληροφωρίῳ καὶ ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων μόνον ὁ ἱατρὸς συνεπόνθη τῇ πατρίδι καὶ εἰς τὴν πρὸς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ ἀδελφοὺς τοῦ μακαρίτου Ἡλίου καὶ Νικολάου ἐκέτιδα φωνὴν του, πᾶν προθύμως ὑπακούσαντες οὗτοι ἀπεφάσισαν ἐγκαταλιπόντες τὸ ἴδιον συμφέρον νὰ μεταβῇ ἰδίαις δαπάναις ὁ ἕτερος ἐξ αὐτῶν μακαρίτης Ἡλίας εἰς Κισινόβιον ἔνθα παρέμεινε ἐπὶ μῆνα διελεύκανε δεύοντως τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὑπέδειξε τοῖς Σκαμνελίταις, οἷαν ὁδὸν δεῖν νὰ βαδίσωσιν οὕτω δὲ ἀπῆλλαξε τὸ Σκαμνέλιον νὰ πληρώσῃ εἰς ἑτέροισ, οἵτινες ἀνελάμβανον νὰ μεταβῶσιν ταῦτα δὲ πάντα δεικνύει ἡ ἐκ Κισινόβιου ἀλληλογραφία τοῦ μακ. Ἡλίου κατακεχωρημένη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀλληλογραφίας τῆς κοινότητος καὶ τὸ ὑπὸ ταύτης θεμιτὸν εὐχαριστήριον πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ ἀδελφοὺς. Κατὰ δὲ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ὅτε ἐκινδύνευον οἱ πτωχοὶ ὑπὸ τῆς πείνης μόνον ὁ ἱατρὸς συνεπόνθη τοῖς πάσχουσιν καὶ διὰ παρακλητικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Σκαμνελίτας κατάρθωσε νὰ προσέλθωσιν οὗτοι γενναίως ἀρωγὰ. Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀδελφοὶ Ἡλ. καὶ Ν. Βολονάση εἰκοσάφρ. χρ. 30, ὁ κ. Γεώργ. Σαγιάννος λίρας 10, ὁ κ. Ν. Καραμήτρος εἰκοσάφρ. 5, ὁ κ. Δ. Γεννάδιος εἰκοσάφρ. 3, οἱ ἐν Προύσση καὶ Ρωμανίᾳ λοιποὶ Σκαμνελίταις λίρας 15. Ἀλλὰ καὶ ποῖον Πάσχα παρέρχεται χωρὶς νὰ εὐλογῶσιν οἱ πτωχοὶ τὸ ὄνομα τῶν ἀδελφῶν Βολονάση, οἵτινες κατ' ἔτος διανέμουν αὐτοῖς ἄλευρον καὶ κρέας ἀξίας 1000 γροσίων, τίς δὲν εὐρίσκει φιλοξενίαν εἰς τὴν πατριαρχικὴν ταύτην οἰκὸγένειαν; Τίς δὲν εὐρε φιλοξενίαν εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ξενοδοχεῖον τῶν ἀδελφῶν Ἡλ. καὶ Νικολάου; Τίς πτωχὸς ἢ ποῖον πτωχὸν κοράσιον ὑπανδρεύμενον ἐζήτησε καὶ δὲν ἔλαβε τὴν συνδρομὴν αὐτῶν; ἢ τίς δὲν γινώσκει τὴν ἐπὶ ἐλεημοσύνη παροιμιώδη καταστάσαν μητέρα των, ἥτις πάντοτε ἓνα χιτῶνα κρατεῖ δι' ἑαυτήν, τοὺς ἑτέροισ τοῖς πτωχοῖς διανέμουςα; Πάντες γινώσκουσι ταῦτα καὶ μόνον τοῦ διατριβογράφου ἐσαλεύθη ὁ νοῦς ὑπὸ φθόνου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε καταχωρήσει ταῦτα εἰς τὸ ἀξιόλογον φύλλον σας «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» καὶ εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων διατελόμεν μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Εἰς Ζαγορίσιος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἀνωτάτη ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ στρατοῦ ἐνέκρινε διὰ τὸν κ. Σμολένσκην δῖμνον ἀναρρωτικὴν ἄδειαν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, θὰ μεταβῇ εἰς Λουτράκιον, ὅπου θὰ παραμείνῃ 15 ἡμέρας καὶ ἐκεῖθεν θὰ μεταβῇ εἰς τὰ Λουτρά τοῦ Κάρλσβαδ. — Αὐριοὶ Σάββατον δικάζονται ἐνώπιον τοῦ Α'. διακροῦς Στρατοδικεῖου 25 ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Πεζικοῦ κατηγοροῦμενοι ὅτι πέρυσιν μετέβησαν εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ καφωδεῖον τοῦ Μεντζελιώτη καὶ ἐκδικούμενοι προσβολὴν γενεμένην εἰς συνάδελφόν των ἔθραυσαν τὰ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ἐκακοποίησαν τοὺς θαμῶνας. — Γενεμένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου

ὑπεδείχθη ὡς ἡγούμενος ὁ Χαρίτων Κανελλόπουλος τῶς σχολάρχης καὶ μεμορφωμένος κληρικὸς. — Ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη τὸ δελτίον τῆς κινήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν κατὰ τὴν πρῶτην τριμηνίαν τρέχοντος ἔτους. Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην, ἀπάντων τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν πρῶτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1904 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 30,485,652 κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 31,082,456 ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἑλαττον δραχ. 596,804. Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὴν πρῶτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1904 ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 21,972,725 κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 15,637,079 ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλεον δρ. 6,335,646. — Εἰς τὸ πεδῖον Γουδι ἐγένετο αἰματηρὰ μονομαχία μεταξὺ τοῦ σημαιοφόρου τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Γ. Νουτάρ καὶ τοῦ δικηγόρου κ. Πάνου Στασινοπούλου ἄλλοτε ὑπαλλήλου παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ. Ἡ μονομαχία αὕτη ὡς ἀποτέλεσμα εἶχε τὸν τραυματισμὸν τοῦ κ. Στασινοπούλου κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν διέταξε τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τῶν μονομαχησάντων.

— Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος γράφουν οἱ ἐν Αἰξ-Λε-Μπαίν Γάλλοι ἀνταποκριταί, ἔφθασε καὶ ἀπεβιβάσθη μετὰ μεγάλην ἀπλότητα διατυπώσεων. Πολλοὶ ξένοι παραθερίζοντες εἰς τὰ λουτρά καὶ μέγα μέρος τῶν κατοίκων συνηθροίσθησαν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου διὰ νὰ ἐπευφημήσωσιν τὸν «Πολίτην τοῦ Αἰξ» ὡς ὀνομάζον τὸν τακτικὸν θαμῶνα, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ δεχθῇ τὴν προσωποποιήσιν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπένευσε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Αἰξ, πρὸ πολλῶν ἔτων. Ἡ ἀποβάθρα τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ εἶχε διακοσμηθῇ μεγαλοπρεπῶς μετὰ Γαλλικὰ καὶ Ἑλληνικὰ χρώματα. Ἡ αἰθουσα τῶν ἐπιβατῶν τῆς α' θέσεως εἶχε μετασκευασθῇ εἰς αἶθουσαν ἐπισήμου δεξιῶσεως κοσμημένην μετὰ ἄνθη καὶ φυτὰ. Ἀμα τὸ τραῖνον ἐσταμάτησεν, ὁ Βασιλεὺς κατήλθε, μόλις δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν ὁδόν, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπὸ ἐξέδρας τὸν ὑπεδέχθη. Ἐπειτα ἐχαιρέτισαν τὸν Βασιλέα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὁ Νομάρχης. Μετ' οὗτο ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν αἶθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ὅπου τῷ προσεφέρθη μία θαυμασία ἀνθοδέσμη ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως ὑπὸ μιᾶς μικρᾶς μαθητρίδας.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθη χθὲς τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἡμετέρου προξένου κ. Μπότση, παρακαλοῦντος ὅπως τῷ ἀποσταλῶσι ταχέως 10,000 γραμμάτια τοῦ Ἑθνικοῦ στόλου τῆς προσεχούς κληρώσεως. Πανταχῇθεν δὲ ζητοῦνται γραμμάτια τοῦ Ἑθνικοῦ στόλου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ διαπρέπων ἐν Τεργέστῃ ὡς διευθυντὴς τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων φίλος κ. Εὐστάθιος Πασχάλης ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν Ἰωαννίνοις τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς μεμορφωμένης ἐκ Σεργῶν δεσποινίδος Ζωῆς Ἀναστασίας. Ἀφικόμενοι δὲ ἐνταῦθα ἀναχωροῦσιν αὐριοὶ εἰς Τεργέστην. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτα ὁ κ. Κ. Μώρκλης σχολάρχης.

— Ἀνεχώρησε διὰ Βίτσαν μετὰ τοῦ θυγατρικοῦ του ὁ ἐν Βόλῳ διδάσκαλος κ. Κωνστ. Στάγγος.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ διδάσκαλος κ. Χαράλαμπος Κοττίδας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Σουδενά. Ἐκ Δεσφινίων ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαγιαννόπουλος σχολάρχης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τρίκκαλα.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρωσσίας καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Ἡράκλειον ὁ κ. Ν. Χανδάνος διὰ Πόρτ-Σαῖδ ὁ κ. Β. Μπιστίμης διὰ Κ)πολιν ὁ κ. Δημ. Δέσδος.

— Ἀφίκετο ἐκ Βησσάνης ὁ κ. Γ. Γκαρραχιόζης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κ)πόλεως καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Βήρσανην ὁ κ. κ. Ἀρ. Δέσδος καὶ Ἀθ. Παπαγεωργίου, διὰ Κρήτην ὁ κ. Γ. Μήλιος.

— Τὸ ἐν Κηφισίᾳ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας συγκεντρώνει τὸν ἐκλεκτότερον κόσμον. Ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης δὲ Κυριακῆς ἐγκατέστησε τὸ ἐστιάζον ἐντὸς τοῦ κήπου (τοῦ πάρκου) τοῦ σταθμοῦ οὕτως ὥστε ὁ τρώγων ἐκεῖ τὸ ἑσπέρας ὑπὸ τοῦ ἡλίου μάλιστα τῆς μουσικῆς ἀπολαμβάνει πραγματικῶς τὰ βέλγητρα τῆς ἐξοχῆς, θαυμάζει δὲ συγχρόνως καὶ τὴν λεπτὴν καὶ ἄφθονον τροφὴν καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διευθυνόντων κ. κ.

Παπαδοπούλου καὶ Ρούττη ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ κ. Χρ. Τζανίδου τοῦ εἰδικωτάτου καὶ μοναδικοῦ πλέον καταστάτος ὡς διευθυντοῦ ξενοδοχείων, καὶ ὅστις εἶνε τὸ ἓνα ποδάρι εἰς τὴν Κηφισίαν. τὸ δὲ ἄλλο τὸ εἶνε εἰς τὸ Νέον Φάληρον ἔνθα διευθύνει θαυμασίως τὸ Ἀκταῖον καὶ συγκεντρώνει πολλὸν κόσμον καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ταῦτα τὰ δύο κέντρα εἰς ἃ δύναται τις νὰ ἀναπαυθῇ σὺν πασῶς καὶ νὰ φάγῃ ἐπίσης ἐκ πείρας προσωπικῆς τὰ διαλαλοῦμεν καὶ τὰ συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀναγνώστας ὅσοι πρόκειται νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὸ Σκριπ ἐγράφησαν τὰ ἑξῆς :

Εἶνε βεβαίως γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὁποῖος πεισματώδης ἀγὼν διεξάγεται ἐν τῇ ἡρωικῇ καὶ ἑλληνικωτάτῃ πόλει τοῦ Δυρραχίου μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ἐκεῖ ὁμογενοῦς στοιχείου καὶ τῶν Ἰταλῶν καὶ Αὐστριακῶν ἐπιθρομένων προσπαθούντων παντὶ μέσῳ νὰ δημιουργήσωσι ἀνύπαρκτα δικαιώματα. Κατὰ τοῦ λυσσώδους τούτου ἀνταγωνισμοῦ ὑπὲρ οὗ κολοσσαία ὑπὸ τῶν ξένων μέσα διατίθενται, τὸ ἐκεῖ ὁμογενὲς στοιχεῖον ἐπιτυχῶς μέχρι τοῦδε ἀντιτάσσει τὸ μὲν τὸν ἄκρατον αὐτοῦ πατριωτισμὸν, τὸ δὲ τὴν ὑπεροχὴν καὶ νευρώδη δρᾶσιν τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑποπροξένου κ. Δημ. Σπαθάρη, οὗ ἡ ἐκεῖ τοποθέτησις ἀποτελεῖ μίαν ἐτι τρανωτάτην ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος μεθ' οὗ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν Ἑθνικῶν συμφερόντων. Εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ἂν ὁ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δούλου ἑλληνισμοῦ ζήλος διεῖπε τὰς ἐκάστοτε Ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, ὁποῖος ὁ κ. Σπαθάρης καὶ ὁ πρῶτος ὑποπρόξενος κ. Καβαλλιεράτος, οὗτοις ἡ ἐνθερμος πατριωτικὴ δρᾶσις καὶ ἡ μεγάλη πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσις ἔθεντο τὰς βάσεις τοῦ Ἑθνικοῦ ἔργου, ὅπερ τοσούτον ἤδη ἐπαξίως συνεχίζει ὁ κ. Δημ. Σπαθάρης.

Εἰς Ἀλβανὸς φοιτητὴς

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν Ἀθῆναις

Υποκαταστήματα ἐν Πιραιῇ, Πάργαις καὶ Βόλῳ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Ἐξπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. — Ἀντικείμενα τρεχουσίων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθε- εἰς πρῶτην ζήτησιν 3 ο)ο
σιν ἐν τραπε- / μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)4 ο)ο
ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1)2 ο)ο
πληρώσαντα » ἐν ἔτος 4 ο)ο
τόκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρῶτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο)ο.

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρῶτην ζήτησιν 4 ο)ο.

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο)ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μνηναιὰς πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὁλοκληροῦ τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.